

[Glistrup]

hårde konkurrence, har det absolut ikke råd til ud fra sådan noget ideologisk flødeskumeri at sige: nu skal vi have en eller anden ØD-ordning som overbygning.

Overskudsdeling er jo intet andet, end at man kommer og siger: nu skal folks løn udbetales på en anden måde, end de er vant til, og det sker på den måde, at en del af lønnen får de i form af ansvarlig kapitel, og så bliver virkningen den, at man må affinde sig med, at man har så meget mindre til forbrug. Det er et forslag om lønedsættelse. Hvis den lønedsættelse kunne give et godt resultat på længere sigt, så lad da folk selv lave det. Hvad skal Christiansborg blande sig i det for?

Arne Bjerregaard (KrF):

Fru Lone Dybkjær kom med en lidt sarkastisk bemærkning om alt, hvad der kommer ovenfra. Jeg skal da gerne indrømme, at jeg også med de radikale højskolefolk gerne synger »Alle gode gaver, de kommer ovenned«, men jeg ved da nok, at den kulturradikale del af de radikale ikke har den lyst. Det har altid undret mig, at man nu i næsten 70 år har kunnet få disse 2 dele til at harmonere, men det ser ud til, at det stadig væk lykkes at holde sammen på de 2 fundamentalt modsatte livsanskuelser. Vel, det var ikke det, jeg skulle gå ind i.

Jeg synger som sagt gerne »Alle gode gaver, de kommer ovenned«, men sagde intet om, at de kom fra dette ting. Jeg sagde derimod, at man i dette ting gerne ville bestemme, hvad det enkelte menneske skulle tro og tænke, og det er ganske klart imod den frihedsopfattelse, som må ligge i den medmenneskelighed, den medmenneskelige respekt, den respekt for det enkelte menneske og den respekt for det enkelte menneskes frihed og livsanskuelse, som vi ikke står som eksponent for, men som vi vover at acceptere. Derfor må jeg nok sige, at jeg bruger aldrig det, som fru Lone Dybkjær prøver at antyde, i den politiske diskussion. Det er relationen imellem medmenneskene, vi ud fra en bestemt livsopfattelse ønsker at tage stilling til. Og dér er det altså friheden, respekten, der er det væsentligste, det grundlæggende, ja, det afgørende.

Derfor må vi sige, som jeg sagde: giv dog mennesket en chance for selv at prøve, i ste-

det for at vi skal diktere, hvad mennesket skal tro og tænke også på dette område. Er det sådan, at det ikke er lykkedes at skabe en udvikling på det økonomiske område, så må vi selvfølgelig senere hen se på, om vi mener, at vi har så meget bedre erkendelse af, hvordan det skal udvikle sig, at vi nødvendigvis må bestemme, hvorledes andre skal fordele de goder, som nu engang er i deres område.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg skal lade være med at gå så frygtelig meget ind på disse frihedsbetragtninger, men blot sige til hr. Arne Bjerregaard, at det faktisk ikke var sarkastisk ment. Det var sagt sådan lidt venligt drillende. Jeg forsøgte mig oven i købet med et smil, noget, jeg normalt ikke får skyld for at gøre alt for ofte, i hvert fald her på talerstolen.

Hr. Bakholt siger, at vi gjorde end ikke noget forsøg i oktober. Nu kunne jeg jo sige, at vi har jo visse dårlige erfaringer fra tidligere samarbejde og indgreb vedrørende disse forsøg. Jeg vil godt sige, at vi under alle omstændigheder mente, at det var nødvendigt at foretage den opbremsning, der skete i oktober, men vi sagde også, at skulle der være varighed i den, så var det nødvendigt, at vi fik en obligatorisk overskudsdeling, det er klart. Vi håbede på, at regeringen kunne bibringes den opfattelse, at det er nødvendigt, hvis der skal være varighed i de indkomstoppolitiske indgreb, der er foretaget i oktober måned, med obligatorisk overskudsdeling. Vi må erkende, at det kan regeringen ikke. Regeringen ved jo også udmærket godt, at socialdemokratiet end ikke kan tage den første del af det radikale forslag, og det er klart, at derved er der ikke nogen egentlig, kan man sige, magt i sammenhæng med overskudsdelingen at sætte bagved. Men altså, udgangspunktet var, at vi mente, at det under alle omstændigheder var nødvendigt på det tidspunkt at lave et stop.

Jeg vil godt sige vedrørende retfærdigheden, at dermed hentydede jeg bl.a. til en skattereform, som der vel er håb om at vi får gennemført.

Jeg opfatter slet ikke vores forslag som åbent på den måde, hr. Bakholt opfattede det. Dér mener jeg, at hr. Glistrup havde ret. Jeg synes, at hr. Bakholt overser, at der er ordet »obligatorisk« overskudsdeling. Vi vil